

Det er ikke muligt under de givne forhold at skaffe midler til den helt store restaurering på én gang, fordi en sådan vil koste *op mod 10 mill. kr.* Der må dog også være den udvej at *gå gradvis frem*, og det er denne udvej, forslaget tager sigte på at undersøge. Ifølge forslaget bemyndiges ministeren for kulturelle anliggender til at *overdrage skibet til en selvejende institution*, hvis vedtægter han godkender, og som er villig til at påtage sig restaurering og konservering under rigsantikvarens tilsyn. Når garantier for restaureringens gennemførlighed foreligger fra den selvejende institutions side, er ministeren ifølge forslaget bemyndiget til at stille indtil 1½ mill. kr. til rådighed for restaureringen. Det er dog ifølge forslaget en betingelse, at statens tilskud på intet tidspunkt overstiger det beløb, der efter lovens ikrafttræden er skaffet til veje fra anden side.

Skulle det vise sig, at interessen svigter for det gamle skib, må man efter forslagsstillernes mening lade sagen falde og destruere fregatten. Idet jeg i øvrigt henviser til de mere udførlige bemærkninger, der er knyttet til forslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.“

Ved lovforslagets 1. behandling gav *ministeren for kulturelle anliggender* tilsagn om medvirken til en velvillig overvejelse af sagen, idet han fandt, at en række vægtige argumenter talte til fordel for, hvad der var foreslået. „Det er“, udtalte ministeren, „klart, at alt dette må drøftes i det kommende folketingsudvalg. Jeg vil også finde det meget ønskeligt, om udvalget i forbindelse med sit arbejde besluttede sig til selv at bese forholdene i Ebeltoft — og meget gerne med benyttelse af den bistand, som professoren i plantepatologi ved landbohøjskolen og andre eksperter vil kunne yde til sagens klaring. Det er mit håb, at drøftelserne i tinget og i udvalget på sagligt grundlag må føre frem til et resultat, der har befolkningens flertal bag sig.

Til slut nævner jeg blot som en selvfølgelig ting, at ministeriet står til rådighed med alle de oplysninger, det måtte være i besiddelse af.“

Ud over *ordføreren for forslagsstillerne* havde i øvrigt kun 2 medlemmer ordet: *Aksel Larsen* (SF), som tvivlede om, at resultatet af den påtænkte restaurering ville være de mange penge værd, men dog kunne tiltræde, at spørgsmålet blev nærmere undersøgt, samt *Birthe Wetlesen* (Uafh). Sidstnævnte gjorde gældende, at sagen endnu ikke var tilstrækkelig oplyst til, at man kunne tage stilling til den. Inden for hendes parti var der i øvrigt delte meninger om formålet med lovforslaget.

Det udvalg, hvortil sagen henvistes, nåede ikke til ende med sit arbejde inden folketingsårets slutning, men udtalte i en *beretning*:

„Udvalget har holdt 6 møder og har tillige besigtiget fregatten i Ebeltoft havn.

En række sagkyndige har haft foretræde for udvalget, nemlig ingeniør Crumlin-Pedersen, professor Fabritius-Buchwald, ingeniør